

Duiker Leslie Baré:

'Op een bepaald moment was ik dat duiken beu. Altijd maar miserie, altijd maar verdriet.'

De Oostendse havenduiker Leslie Baré (47) is niet gewoon er veel woorden aan te besteden. Het is nu bijna vier jaar geleden dat we hem voor het eerst vroegen om een artikel aan zijn duikersactiviteiten te mogen wijden. Deze maand is het dan uiteindelijk zover. Baré heeft op de redactie vier fotoboeken achtergelaten en we mogen er gebruik van maken om een bladzijde van HVB te vullen.

Helemaal achteraan in de plakboeken vinden we een verfromfaaide brief waarin de gouverneur van West-Vlaanderen aan Baré bekend maakt dat hem het *Burgerlijk Ereteken 1e klasse voor Daden van Moed en Zelfopoffering* verleend wordt. Een half jaar daarvoor was hij ook al op het koninklijk paleis in Brussel uitgenodigd om er een glas te komen drinken. Santé.

SPEKTAKULAIR WAS HET werk van de duikers bij de redding van de slachtoffers van de car-ferry 'Herald of Free Enterprise III' toen deze op 6 maart 1987 kapseide voor de haven van Zeebrugge. 409 mensen werden toen gered. Een ongelooflijk groot aantal wanneer we ons het beeld herinneren van de zijdelings liggende maalboot. Leslie Baré: 'Pas 24 uur later, bij het zien van de televisiebeelden ben ik gaan beseffen in welke hel, in welke ellende we gezeten hebben.' Het moest dan ook allemaal zeer vlug gaan. Auto uit, helikopter in en gedropt op de flank van het immens grote schip. Baré: 'Zonder eigenlijke afspraken ging iedereen zomaar aan het werk: Belgen, Duitsers, Vlamingen... Iedereen organiseerde zich. Eerst werden de tientallen

gewonden van de romp weggehaald terwijl de sleepboten met alle macht poogden het schip nog verder de zandbank op te duwen. Dan werden met behulp van grote hakbijlen patrijspoorten, deuren en ramen stukgeslagen. Een tweede ploeg verwijderde al het glas en zorgde ervoor dat de evacuatie via die openingen kon gebeuren.' En hij vervolgt: 'Uiteindelijk daalden we zelf af. Een verschrikkelijk iets omdat je niet meteen wist wat te grijpen. Overal dreeven lichamen in het rond. De chaos was compleet. Na een tijd wisten we niet of we levenden of doden naar boven brachten. Op een bepaald moment lagen er zoveel mensen op de romp van de ferry dat we het moeilijk kregen om tussen de gestapelde lichamen een weg te banen. Hoe later, hoe duidelijker het werd dat er voor velen geen redding meer mogelijk was.'

Gevarieerd

Meestal is het duikerswerk niet zo spektakulair. Uit de vele knipsels halen we het berichtje waaruit blijkt dat hij en zijn kollega's in de bekende vijver 'Het fontijntje' te Blankenberge aan het werk waren om er bodemstalen te verzamelen. Of er moet assistentie verleend worden wanneer een baggerboot van de firma Declodt vastloopt op een wrak, waarbij de 55 ton wegende band met laademmers vastgeraakt. Ook in de visserij heeft duiker Baré zijn sporen verdiend. Uit een ver verleden halen we een knipsel over het vergaan van de O807 'Maurice' waarbij Pierre en Roger Pincket en Didier Groenwijnck het leven verloren. We citeren uit een vergeeld blad (en we proeven de stijl van

Leslie Baré over de reddingsactie op de *Herald of Free Enterprise*: 'Pas 24 uur later ben ik gaan beseffen in welke hel, in welke ellende we gezeten hebben.'

de verslaggever PV): 'Waar noch de Zee-macht, noch de stad officieel toelating gaven aan leden van het personeel om te duiken, gezien het groot gevaar er aan verbonden, het vaartuig netten aan boord hebbend, waarin ze zouden terecht komen, boden zich twee mensen vrijwillig aan.'

'Dat waren de heer Van Grembergen, oud-eigenaar van dit schip, welke het zeer goed kent en een stadswerkman van de havendienst, de heer Barre, die het er op zouden wagen.'

De Oostendse vissers kennen Baré nog het beste als de man die voor hen vele keren de moeilijke, vervelende — maar daarom niet minder noodzakelijke — klussen onder water klaarde. Uit '83 dateert dit verslag. 'Om 21 u 55 werd ik opgeroepen door iemand die me zegde dat de Z 34 binnen zou lopen omdat er iets in zijn schroef zat.'

'Toen ik aan de visserssluis toe kwam was het ongeveer 22 u 30. Ik heb mij daar verkleed en op het schip gewacht.'

'Om elf uur ben ik beginnen duiken... Uit de schroef haalde ik 15 meter touw. Het was ongeveer middernacht toen de klus geklaard was.' Prozaïscher kan het niet, maar zoals de Fransman het zegt: 'il faut le faire', je moet het toch maar doen. (fv)

REDERS en VISSERS,

voor uw

SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING

wendt U in volle vertrouwen tot de

BEROEPSVERENIGING

HAND IN HAND

VISMIJN 71, OOSTENDE - ☎ 32.11.01